

tilhører? Naar Fogdens Folk komme og skulle gøre Udlæg, hvem kan saa se paa Møblerne eller paa en Sparekassebog, der ligger, hvem den tilhører, og vilde det være tilstrækkeligt til at forhindre, at der gøres Udlæg for Mandens Gæld i en Sparekassebog, at den lyder paa Hustruens Navn? Den kan meget godt derfor tilhøre Fællesboet. — Det var i Hovedsagen de Indvendinger, jeg havde at gøre mod dette Lovforslag. Jeg kunde tilføje, at jeg finder, at det var rigtigt, som det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Sv. Høgsbro) anbefalede, at tage Spørgsmaalet om Næringsrettighed for gift Kone med i dette Lovforslag. Hvis det er umuligt, maa man jo lade være, men jeg ser ikke, hvorfor man ikke med det samme skulde skride til at foreskrive, at ogsaa gift Kvinde kunde løse Næringsbevis og drive borgerlig Næring, naar man giver hende saa mange Rettigheder, som man med Rette gør her. I øvrigt har jeg kun dette at tilføje, at jeg tror ikke, at det efter Livsvilkaarene her i Landet vilde være heldigt at gaa til fuldt Særeje. Den største og betydningsfuldeste Stand i Landet, Landbostanden lever under Forhold, der, saa vidt jeg kan skønne, gøre Formuesfællesskabet mellem Ægtefællerne til en af Omstændighederne ligefrem fremtvungen Tilstand. Jeg tror ikke, at vi komme bort fra det. Men naar vi gennem dette Lovforslag blive staaende paa Formuesfællesskabet som Grundlag for Lovgivningen, tror jeg, at det vilde være uheldigt, om man gik saa vidt, at man tilvejebragte en Tilstand, som i mange Henseender bevirkede, at Manden kom til at staa højst uheldigt. Jeg skulde derfor ønske, at Bestemmelsen i § 10 blev forandret, og at §§ 11 og 15 i alt væsentligt udgik.

Lohmann: Skønt det foreliggende Lovforslag er af en saa speciel juridisk Karakter, at det er meget vanskeligt, for ikke at sige ganske umuligt, for en Lægmand at udtale sig om dets enkelte Bestemmelser, kan jeg dog ikke undlade at fremsætte nogle Betragtninger om Lovforslaget ganske i Almindelighed. Det forekommer mig nemlig uheldigt, om et saa vigtigt Forhold som dette, et saa vigtigt Lovforslag, der, hvis det ophøjes til Lov, vil komme til at gribe ind i de allerfineste og intimeste Forhold i Befolkningens Liv, gaar igennem Folketinget, uden at der ogsaa fra et Lægmandsstade fremføres nogle Betragtninger derom. Det, som jeg da mener, kan have sin Betydning, at det bliver

udtalt fra et Lægmandssynspunkt, er dette, at de Retsregler, som Lovforslaget vil fastslaa, ere, saa vidt jeg skønner, ikke anderledes end at de i det væsentlige stemme med den Retsbevidsthed, som for Øjeblikket er levende i Befolkningen, og det tør derfor ventes, at enhver ærlig og brav Ægtefælle vil erkende dem for rigtige. Derfor mener jeg, at vi kunne tage imod det, og at det højlig er at anbefale. Jeg vil ogsaa straks udtale min Glæde over, at dette Lovforslag er kommet frem fra den højtærede Justitsminister gennem Landstinget. Jeg vil tilraade og udtale det Ønske, at vi maa tage Lovforslaget, som det er, at Tiden ikke skal løbe fra os, saa vi ikke faa det gennemført i denne Samling. Lovforslaget er jo, som det fremgaar af de Motiver, hvormed Regeringen forelagde det i Landstinget, udarbejdet af to af vort Lands mest ansete lovkyndige. Det bærer i sjælden Grad Præget af en vis Helhed og Sluttethed i sin Form, det er præget ikke blot af fremragende Indsigt, men ogsaa af meget Frisind samt af den Ansvarfølelse og Varsomhed, som netop skal til, hvor Talen er om at lovgive i et Forhold, som griber saa dybt og saa fint ind i Befolkningens Liv, nemlig i Retsforholdet mellem Ægtefællerne. Jeg er derfor bange for, at hvis Folketingets Jurister, hvis reformatoriske Iver, som bekendt, er saare stor, og som have udtalte sig i Gaar og i Dag fra højst forskellige Synspunkter, fra rent saglige Synspunkter, fra almene Synspunkter, ja vel endog fra, hvad man kan kalde Favoritsynspunkter, kom til at „forbedre“ Forslaget alt for meget, vilde vi ikke naa at faa det gennemført i denne Samling og saaledes gaa Glip af et meget betydeligt Fremskridt. Jeg har med den allerstørste Interesse læst de udførlige Bemærkninger, hvormed de to Mænd, der have udarbejdet Lovforslaget, ledsagede det, da de overgave det til Regeringen. Jeg har med megen Glæde set, at de tage deres Udgangspunkt fra, hvad man vel kan kalde de gode og normale Ægteskaber, og ikke ensidigt fæste deres Opmærksomhed paa de mindre heldige eller uheldige Ægteskaber. Jeg har endvidere glædet mig særdeles ved den Agtelse, der i Motiverne vises mod den Opfattelse, som har levet i Befolkningen gennem lange Tider, om, hvad der bedst er stemmende med Ægteskabets Natur, og jeg billiger i høj Grad Lovforslagets Varsomhed for ikke at træde denne Opfattelse for nær. I Sammenhæng hermed maa jeg udtale, at jeg i Modsættelse til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds